

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 31 stycznia 2019 r.

DIH-2.709.2.2019.CS

DECYZJA DIH-2 NR 10/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 19 września 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 21 grudnia 2018 r., przedsiębiorcy K. Z. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą K. Z. PPHU „R.” w Ostrołęce – od decyzji PO.232.MP.10.2018.AS Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 grudnia 2018 r., wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z uwagi na niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny dla klientów, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co narusza art. 9a ust. 1 i 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.),

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 11 października 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr 819/2018, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą jakości paliwa – gazu skroplonego (LPG), dokumentów pochodzenia i jakości badanego paliwa oraz zamieszczania informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych - na stacji paliw (...), należącej do przedsiębiorcy K. Z. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą K. Z. PPHU „R.” w Ostrołęce (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na ww. stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 11 października 2018 r. nr PU.8361.454.2018 oraz poprzez dokumentację fotograficzną załączoną do akt sprawy.

Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących niezamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Pismem z 7 listopada 2018 r. PO.232.MP.10.2018.AS, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za niezamieszczenie w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...), w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz

o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, możliwości składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

W piśmie z 21 listopada 2018 r., stanowiącym odpowiedź na wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Strona wniosła o nienakładanie na nią kary pieniężnej oraz przesłuchanie świadków – pracowników kontrolowanej stacji paliw. Jednocześnie Przedsiębiorca stwierdził, iż brak informacji miał charakter chwilowy i został spowodowany działaniem osób trzecich, a sama informacja została niezwłocznie uzupełniona.

5 grudnia 2018 r., Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję PO.232.MP.10.2018.AS, wymierzającą Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z uwagi na niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny dla klientów, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co narusza art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 21 grudnia 2018 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, w którym wniósł o jej uchylenie i umorzenie postępowania w sprawie, ewentualnie o uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji. Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie art. 77 § 1, art. 78, art. 80, art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 9a ust. 1 i 2, art. 35c ust. 1, art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Przy piśmie z 4 stycznia 2019 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.454.2018.

Pismem z 7 stycznia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 11 października 2018 r. nr PU.8361.454.2018 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Inspektorzy w toku kontroli, stwierdzili brak omawianej informacji, która nie była zamieszczona w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu. Jednocześnie dokumentacja fotograficzna załączona do akt sprawy, nie pozostawia wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczących zawartości biokomponentów.

Mając na względzie treść odwołania, jak również pisma z 21 listopada 2018 r., w zakresie zarzutów naruszenia przepisów art. 9a ust. 1 i 2, art. 35c ust. 1, art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Zarówno w treści odwołania, jak i pisma z 21 listopada 2018 r., Strona prezentuje stanowisko, iż informacja o zawartości biokomponentów znajdowała się na stacji w widocznym i ogólnodostępnym miejscu przed rozpoczęciem kontroli, jednakże została zerwana przez osoby trzecie, a po stwierdzeniu jej braku w trakcie kontroli została uzupełniona. Innymi słowy Przedsiębiorca nie kwestionuje braku wymaganej informacji, jednakże wskazuje, iż brak ten miał charakter chwilowy.

Art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej. Na marginesie wypada także dodać, że kontrola dokonywana przez inspektorów Inspekcji Handlowej w oparciu o przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w zakresie realizacji obowiązku wynikającego z dyspozycji art. 9a ust. 1 i 2 tejże ustawy, polega na ocenie stanu faktycznego na dzień jej przeprowadzenia. Inspektorzy z oczywistych względów nie oceniają realizacji omawianego obowiązku w dniach poprzedzających kontrolę, czy też w dniach następujących po kontroli.

Odnosząc się do twierdzeń Strony dotyczących rzekomego usunięcia informacji o biokomponentach, należy zauważyć, iż w interesie Przedsiębiorcy jest takie umieszczanie wymaganych przepisami prawa informacji w ten sposób, aby nawet gdy dojdzie do nieprzewidzianych zdarzeń, informacja znajdowała się w miejscu ogólnodostępnym i widocznym. Przykładem może tu być umieszczenie informacji na ladzie kasowej. W takiej sytuacji, wymagana informacja pozostaje ogólnodostępną i widoczną niezależnie od działań osób trzecich.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła wymaganych

art. 9a ust. 1 ustawy, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia stronie kary z art. 35a pkt 4 ustawy.

W kontekście powyższego, zarzuty naruszenia przepisów art. 9a ust. 1 i 2, art. 35c ust. 1, art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przepisów art. 77 § 1, art. 78, art. 80, art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Organ administracji powinien podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Nie ulega wątpliwości, iż w niniejszej sprawie w sposób prawidłowy i wyczerpujący zgromadzono materiał dowodowy, a następnie dokonano jego właściwej oceny. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Zgodnie natomiast z art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego organ administracji publicznej dokonuje oceny jego wyników. Za wyniki postępowania dowodowego należy uznać m.in. treść protokołu kontroli i inne zgromadzone w aktach sprawy dokumenty. Ich analiza w sposób jednoznaczny prowadzi do wniosku, iż 11 października 2018 r. na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji o zawartości biokomponentów. Trudno jest zatem uznać, aby w niniejszej sprawie doszło do naruszenia zasady swobody oceny dowodów.

Zgodnie z art. 78 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Niemniej jednak zgodnie z § 2 tego artykułu organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania, które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy. Jednakże w takim wypadku organ winien wyjaśnić, z jakich powodów żądania tego nie uwzględnił. W niniejszym postępowaniu organ I instancji wyjaśnił i w decyzji PO.232.MP.10.2018.AS z 5 grudnia 2018 r. uzasadnił dlaczego, nie uwzględnił wniosku o przesłuchanie świadków.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania. Ten wskazywany przez Stronę przepis, który przewiduje odstąpienie od nałożenia kary administracyjnej nie może mieć jednak zastosowania w niniejszej sprawie. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z 11.07.2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 205/18).

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 35a pkt 4 przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a. Wysokość kary określona została w sposób jednoznaczny w art. 35 c ust. 1 ustawy. Zgodnie z nim wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-4, 6 i 8, wynosi 5000 zł. Tym samym wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji nie mógł wymierzyć innej kary niż 5000 zł. Ustawodawca przyjął bowiem w przypadku naruszenia art. 9a ustawy karę w wysokości 5000 zł, nie przewidując możliwości jej miarkowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzuty naruszenia przepisów art. 77 § 1, art. 78, art. 80, art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za niezasadne.

Reasumując powyższe, należy ponownie zauważyć, iż art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji PO.232.MP.10.2018.AS Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji

Handlowej z 5 grudnia 2018 r., wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niezamieszczenia w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...). Istotą regulacji zawartej w art. 9a omawianej ustawy jest zapewnienie konsumentom swobodnego dostępu do informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych na stacjach paliwach ciekłych. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany, co wynika z ustaleń kontroli.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z

późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/